

Hizb-ut Tahrir'den Muttehid-â Meclîs-ê Ammâl'e Açık Mektup İngiliz Kalıntısı Demokratik Kûfür Sistemi Asla İslâm'ı İhyâ Edemez

Muttehid-â Meclîs-ê Ammâl'in Muhterem Üyeleri,
es-Selâmu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh,

Hizb-ut Tahrir sizlere, tamı tamına beş yıl önce, 1 Kasım 2002 günü de, halk kitleleri arasında geniş çaplı dağıtılan bir açık mektup göndermişti. O mektup, “Hizb-ut Tahrir'in Muttehid-â Meclîs-ê Ammâl'e Nasihati” başlığını taşıyordu. O mektupta sizleri, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in { الدين النصيحة } “*Dîn nasîhattir*” hadisi ışığında, mevcut sisteme katılımın tehlikeleri konusunda nasihatlerde bulunup uyarmıştık. Ardından şu hatırlatmada bulunmuştuk: “Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in Sîretinden istinbât edilen şer'î hükümler ışığında anlıyoruz ki İslâmî Nizâm, demokrasi yoluyla tatbik edilemez. Türkiye'deki ve Cezayir'deki İslâmî partilerin acı tecrübesi aynı noktayı göstermektedir. Demokratik bir sistemde yasama, %51 çoğunluk gerektirir ki bu, İslâmî yönetim sistemi ile çelişen bir koşuldur... Aslında geçen elli yıl boyunca Pakistan'da İslâm'ın tatbiki önündeki en büyük engel; bir yasama koşulu olarak bu demokratik çoğunluk prensibi olmuştur ve bugün bu koşul, sizin önünüzde de bir engel olacaktır... Ve sizleri, Hilâfet'i kurmak üzere Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in metodunu benimsemeye çağırıyoruz.”

Üstelik, sisteme ve yönetime katılımınızdan ötürü, İslâm üzerinde uzlaşmaya yönelmek zorunda kalacağınızı da biliyorduk ve bunun için sizi şöyle uyarmıştık: “Demokrasi gibi bir çıkar çevreleri sisteminde; “uzlaşma”, “esneklik”, “uyarlama” ve “ulusal çıkar” benzeri ballandırılmış terimler yoluyla ilkeler heder edilir... Bu İslâmî ilkelere yönelik herhangi bir tür uzlaşma, esneklik yahut sapma, kuşkusuz Ümmet'e huyânate dek varacaktır... Kur'an-il Kerîm, İslâm'ın kısmen tatbik edilmesini ve bütünlüğünün uzlaşmaya açılmasını kesinlikle yasaklamıştır.”

“Yoksa siz, Kitâb'ın bir kısmına îman ediyor, bir kısmını da inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanların cezası, bu dünya hayatında alçaklıktan ve Kıyâmet Günü de azâbın en şiddetlisine çarptırılmaktan başkası değildir.” [el-Bakara 85]

Önceden haber vermekten korktuğumuz bu hususlar gerçekleşti, korktuğumuz başımıza geldi. İslâm'ın yerine demokrasi politikanız, İslâm'ı ve Müslümanları feda etmek zorunda kaldığınız için içten içe çürüdü ve sona erdi. Bunun en çarpıcı örneği, 17. Reform Paketi'dir. Bu düzenlemenin en şerir kısmı, hâin Müşerref'in diktasına anayasal kılıf giydirmesi değildi, bilakis bunun en şerir kısmı, Afganistan'da süregelen vahşi Amerikan saldırısına sunulan Pakistan desteğine meşruiyet kılıfı giydirmesiydi. Bu düzenleme sonucunda, Müşerref yönetimi boyunca yapılan tüm eylemler ve izlenen tüm politikalar meşru, yasal kabul edildi ve tüm Pakistanlılar, mahkemelik olmaya mahkûm edilerek bu politikalara karşı koymaktan men edildiler. Keşmir politikasındaki U-dönüşü, terörizm ilan edilen Cihâd için toplanan fonların iptal edilmesi, 500'den fazla Müslüman kardeşinizin Kâfir Amerika'ya teslim edilmesi, Pakistan'ın Afganistan katliamında ön cephe ülke haline getirilmesi, Amerika'ya Pakistan'da üsler ihsân edilmesi ve yine Amerika ile Pakistan ve Afganistan Müslümanları aleyhine istihbârat paylaşımında bulunulması... gibi tüm bu haramlar, işte bu düzenleme sayesinde helâlleşti ve meşrulaştı! Bu kadar da değil! Amerikan savaş makinesine mühimmat ve erzak sağlanması, “lojistik destek” sağlamak kapsamında yasal hale getirildi. Böylece gördük ki NWFP [Kuzey-Batı Sınır Eyâleti] ile Belucistan'daki yönetiminiz; bu konvoyların geçişine engeller koymak şöyle dursun, bu bombaların ve Hellfire füzelerinin sağlanmasını durdurma tehdidini, şifahen bile savurmaktan âciz kaldı! Kontrolünüz altındaki eyâletler, Amerikan savaş makinesinin, yumurta dâhil (!) her tür erzak ve mühimmat ile bolca beslendiği yol geçen hanları oldu! Ve o bölgesel yönetimleriniz, hiçbir zamanda, hiçbir mekânda, hiçbir surette hiçbir direniş gösteremedi! Bu sayede Afganistan'dan gelip Bajur ve Veziristan'da Müslümanların masum evlatlarını ve mescitleri hedef alan Amerikan bombaları ve füzeleri, Pakistan'ı ve sizin eyâletlerinizi aşarak oralara ulaştı! İşte bu, isteyerek yahut istemeyerek, bu sisteme katılmanızdan kaynaklanan apaçık bir harâmın desteklenmesiydi. Şimdi hâlâ mevcut Kûfür sistemi yoluyla İslâm'ın getirilebileceğini düşünüyor musunuz?

İslâmî partilerin geçmişte “küçük şer / büyük şer” diyerek alay ettikleri laik partiler ile “koltuk-kapma” yarışına girerek mevcut sistemin seçim politikalarına katılmanın bedelini, gerçekten çok ağır bir şekilde ödemek zorunda kaldınız. Bu yolla, imajınız ve itibarınız şiddetli bir darbeye maruz kaldı. İnsanlar sizleri, kendilerini kurtarmaya çalışan cengâverler olarak değil, zulmün zifiri karanlığı içerisinde koltuk uğrunda savaşılan yeni “şövalyeler” olarak gördüler. Sonra insanlar, üyelerinizden birinin, Peşâver'de sosyalist düşüncelere sahip laik bir partiye bağlı Nâzım bölgesine, onların da desteklediği ortak aday olarak sahneye

çıktığına şahit oldular. İşte bunlar; bu Küfür sisteminde yer almaya karar vermeleri halinde tüm partilerin mâruz kaldıkları “uzlaşmaların” bir türüdür. Böylece bu sistem, bu partileri böylesi yasalar ile kelepçeler ki yalnızca Küfrü tatbik edebilsinler, asla İslâm’ı değil! Bu acı tecrübeden sonra hâlâ mevcut Küfür sistemi yoluyla İslâm’ın getirilebileceğini düşünüyor musunuz?

Şer’î meşruiyet sağlamak üzere katıldığınız bu sistem, zorbalığın tüm sınırlarını çiğneyip geçti de sizler, o kocaman çalışma masalarından ayağa fırlayıp herhangi bir caydırıcı adım atmadınız! Yaptıklarınız, bu yöneticilerin zulümlerini daha da artırmaktan ve güçlerine daha kolay güç katmaktan öte geçmedi. Bu politik meclis bataklığı sizleri ağır ağır içine çekip halktan da uzaklaştırdı. Biliyorsunuz ki onların efendileri ve Sömürgeciler, meclislerde çıkan bir yasayı, ne kadarlık bir azınlığın boykot ettiğini yahut karşı çıktığını pek umursamaz. Fakat onlar, bu azınlığın on binlerce kişilik kitleleri sokaklara dökebileceklerinden dâima korkarlar. “*Siyâsî saha boş bırakılmamalı*” diyerek bu sisteme dâhil olan kimilerine gelince; sizlere hatırlatırız ki İslâmî siyâsîlerin siyâsî sahası, klimalı meclis salonları ve milletvekili kulisleri değildir, bilakis halk kitlelerinin harekete geçirildiği sokakların kavurucu sıcaklığıdır. Gerçek sahamızı tanımazsak; düşmanın, sıfır kazanma şansımız bulunan kurallarına göre oynamak zorunda kalırız. İşgâl altındaki Keşmir’de bulunan siyâsî partilerin, sisteme dâhil olmaktan kaçınmalarının sebebi işte budur. Çünkü onlar bilirler ki böyle yaparak elde edecekleri tek şey, kukla rejime ve sistemine meşruiyet sağlamak olacaktır. Ve şimdiye kadar hiç kimse bu partileri, sahayı Hindu destekli siyâsî partilere açık bırakmakla suçlamamıştır!

Hani Kureyş de Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in hareketini, sisteme ve yönetime katılım önerisi ile durdurmaya çalışmıştı. O önerilerden biri de, Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in o zamanın meclisi olan Dâr-un Nedve’de sırf muhâlefet konumuna gelmesi değil, bilakis yönetimin başına getirilmesiydi. Hatta Kureyş, “Bir sene senin ilâhına, bir sene bizim ilâhlarımıza tapalım” ilkesine dayalı siyâsî bir pazarlığa bile hazırdı. Ne var ki Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] onları, İbn-u Hişâm’ın Sîret’inde geçen meşhur; *والله يا عم لو وضعوا الشمس في يميني، والقمر في يساري، على أن أترك هذا الأمر، ما تركته، حتى يظهره الله أو أهلك دونه* “*Vallahi, Ey Amca! Bu işi terk etmeme karşılık, güneşi sağ elime ve ayı da sol elime koysalar, yine de vazgeçmem! Tâ ki ya Allah, onu (İslâm’ı) izhâr eder, ya da ben onsuz helâk olurum.*” kavliyle reddettiği gibi, Allah [Subhânehu ve Te’alâ] da {لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ} “*Sizin dîniniz size, benim dînim de banadır.*” [el-Kâfirûn 6] âyetini inzâl ederek, Küfür sisteminin ve uzlaşmanın çıkmaz sokağına girişi Müslümanlara ebedî olarak kapatmıştı. Eyvahlar olsun! Eğer biz, şer’î hükümlerin gereğini bir yana bırakıp duygularımıza ve aklımıza uyacak olursak, kazancımız zilletten ve hezîmetten başka hiçbir şey olmaz!

Hiç kimsenin aklında, İslâm’ın demokratik sistem yoluyla asla tatbik edilemeyeceği konusunda hiçbir kuşku kalmadığı bir halde beş yılınızı tamamladınız. Yönetiminiz altındaki iki eyâlet; NWFP ve Belucistan, aynen sizden önceki laik partilerin iktidar dönemlerinde olduğu gibi, İngiliz mirâsı olan bu sistem ile yönetildi. Sizler de bankacılığa dayalı fâizle, iğrenç sinema gösterimlerine izin vermekle, İslâm dışı vergiler talep etmekle ve diğer eyâletler de olduğu gibi terörizme karşı savaşım vermekle yönetim gösterdiniz! Yine hatırlayınız ki insanların heveslerine ve arzularına binâen kabul yahut reddedilmek üzere İslâm’ı temsilen Hisbe ve Şeriat yasaları biçiminde meclislerde yasalaşmak üzere getirdiğini yasa tasarıları, İslâm ile alenen alay etmektir. Allah ve Rasulü bir işe hükmettiği zaman, artık hiç kimsenin, bırakın reddetmeyi, o hüküm üzerinde oy kullanma, tercihte bulunma hakkı olamaz. Sonuç olarak sizler, heder ettiğiniz beş yıl boyunca İslâm’ın demokratik sistem dâhilinde tatbikinde bütünüyle hezîmete uğradınız. Çoğunluk ilkesini kutsallaştıran Pakistan Anayasası, Meclis çoğunluğunun İslâm’ın tatbikini istemediği iddiasıyla Küfrün tatbikine kutsallık tanımayı sürdürdü. Öyleyse hâlâ mevcut Küfür sistemi yoluyla İslâm’ın getirilebileceğini düşünüyor musunuz?

“İslâmî Demokrasi” söylemine gelince; bunun hiçbir vâkıası yoktur ve aslında bu da Allah ve Rasulü’nün düşmanları tarafından icat edilmiş bir tür Batılı demokrasidir. Demokraside herhangi bir iyi yahut kötü yasa, meclis üyelerince onaylanıncaya kadar devletin yasası haline gelemez. Aynı şey “İslâmî demokrasi”de de vardır. Sözde “İslâmî demokrasi”de de, İslâmî bir hüküm -Allah ve Rasulü onu emrettiği halde- beşer emretmediği sürece, otomatik olarak devletin yasası haline gelmez. Aksine bu da devletin yasasını, milletvekillerinin çoğunluğunun kabulüne bağımlı kılmaktadır. Bunun içindir ki faiz, içki ve çıplaklık gibi kat’î haramlar, Pakistan İslam Cumhuriyeti’nde (!) helâl kılınmıştır, sırf meclis koltuklarından oturan “Erbâb min Dunillah” onları haram ilan etmedi diye! Böyle bir durumda, hâkimiyet Allah’a mı, yoksa meclis koltuklarında oturan o 500 vekil efendiye mi ait olmaktadır? Sözde “İslâmî demokrasi”de de beşere, oylama sonrasında çoğunluk kararına binâen Allah’ın hükümlerini kabul yada ret yetkisi verilmektedir. Hem de Allah [Subhânehu ve Te’alâ]’nın sarîh kavline rağmen! وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ

وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا “Allah ve Rasulü, bir işe hükmettiği zaman, mü’min bir erkeğin ve mü’mine bir kadının artık işlerinde hiçbir seçeneği yoktur. Her kim Allah’a ve Rasulü’ne isyan ederse, apaçık bir sapıklık ile sapıtmış olur.” [el-Ahzâb 36]

Dolayısıyla, varsayalım ki %100 muttaki insanlardan oluşan bir meclis olsa ve oylama sonrasında İslâm’ın faiz, içki, zina gibi kat’î hükümlerini haram olarak kabul etse, bu kabul de %100 çoğunluk oyuna dayalı olsa, böylesine %100’lük bir yasama mekanizması olsa dahi, haram olmaktan kurtulmaz. Çünkü, mezkur âyete göre İslâm, Allah ve Rasulü’nün hükmettiği herhangi bir hususta Müslümanların %100 kabul yönünde bile herhangi bir tercihte bulunmalarını haram kılmaktadır. Dolayısıyla Müslümanın kesinlikle “evet yada hayır” deme gibi **hiçbir seçeneği yoktur**, böyle bir seçeneğin varlığı başlı başına haramdır. Bilakis Müslüman, hiçbir tercih söz konusu olmaksızın “işittik ve itaat ettik” diyerek onu kâmilan uygulamakla emrolunmuştur. Bir diğer ifadeyle, İslâmî bir hükmü, devletin yasası haline getirmenin koşulu olarak %51’lik çoğunluk aranması mutlak olarak haramdır, Şeriat’e muhâlefettir. Zaten Râşidi Hilâfet döneminde, herhangi bir şer’î hükmün çoğunluk tercihinine bağımlı kılındığına dâir hiçbir delil göremeyiz.

Öyle bir dönem vardı ki insanlar sizin tek bir işâretiniz ile sokaklara dökülürdü. Bunu geçmişte Kadiyânî sorunu ile Nizâm-e Mustafa meselesinde açıkça gördük. Ama bugün insanlar sizin çağrılarınıza icâbet etmeye hiç de hazır değil. Bu, insanların duyarsızlaşmasından yahut siyâsî meseleleri umursamadıklarından yahut da artık İslâmî hükümleri arzulamadıklarından ötürü değildir, bilakis bunun tek sebebi, sizin bu sisteme dâhil olup bu mükemmel konumunuzdan düşmüş olmanızdır. İnsanlar bu sistemden öylesine bezmişlerdir ki bağımsız örgütlerin tespitlerine göre son seçimlerden seçmenlerin yalnızca takriben %20’si oy kullanmıştır. O halde niçin bu %80’in duygularına tercüman olup bu mevcut sistemi reddetmezsiniz? O halde niçin bu sistemin dışına çıkıp bu sistemi darmadağın edip yere çarpacek nihâî darbeyi vurmazsınız? Zaten insanlar Müşerref’in aydın ılımlılık teorisini reddetmişlerdir ve gönülleri, başka hiçbir şey ile değil, yalnızca İslâm özlemi ile doludur. Onlar bilmektedirler ki İslâm, asla demokratik siyâsî süreç sonucu hâkim olmayacaktır. Dikkate alınmalıdır ki kırsal kesimde yaşayan nüfusun %70’i halen vadera, braderi ile jagirdar’a [devlet ile işbirliği içindeki feodal toprak ağalarının sömürü biçimleri] köledir. O halde bu çoğunluğun oylarını kullanınca İslâm’ın gelebileceği vehmi, hayalperestlikten başka bir şey değildir.

Size nasihatimiz, yalnızca bu mevcut sisteme katılımı reddetmeniz değil, daha da ötesi bu sistemin Küfür sistemi olduğunu açık yüreklilikle ilan etmenizdir. Zîra insanlar sizi bu sistemin bir parçası olarak görmeye ve dolayısıyla bu sistemin gayri-İslâmî görünümü bulanıklaşmaya başladı. Şâyet bugün sizler bu sistemden yüz çevirir, gayri-İslâmî olduğunu açıkça ilan ederseniz, insanların güvenini bütünüyle kaybedeceği için yıkılıp gidecektir. Zîra bu sistem; İslâmî hadlerin çiğnendiği, Birleşmiş Milletler kararlarının Kur’an ve Sünnet’ten daha ağır bastığı, faizin ve fuhşun helâl kılındığı, İngiliz hukuk sisteminin yürürlükte olduğu, Şeriat’ın tatbikine çağırınların ateş ve fosfor ile diri diri gömüldüğü, Darwin’in küfür teorilerinin mâsum yavruların berrak zihinlerine kazındığı ve İslâm’a sarılanın korkutulduğu, İslâm’a saldıranın korunduğu bir sistemdir. Bu sistem; milyarlarca rupi hortumlayanların, meclis çoğunluğunun kararıyla tek kalemde aklandığı bir sistemdir. Bu sistem; uzlaşma adı altında yağmacıların ve cellatların yönetici yapıldığı bir sistemdir. **Ey Efendiler**, demokrasi beşerin hevasını ve arzularını tatmin etme sistemidir. Bu sistemde egemenlik Allah’a değil beşere verilmektedir ve bunun için mutlak olarak Küfür sistemidir. O halde nasıl olur da herhangi bir akıl sahibi böyle bir sistemi İslâmî görebilir? O halde hâlâ bu Küfür sisteminin bekâsını sağlayarak İslâm’ın getirilebileceğini düşünüyor musunuz?

İşte sizi, tüm çabanızı Hilâfet’in yeniden kurulması istikâmetinde yoğunlaştırmaya, dahası bunun için ancak ve sadece Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in el-Medîne’de ilk İslâmî Devlet’i ikâme edinceye kadar izlediği metoduna sarılmaya çağırıyoruz. Bu şer’î metodoloji; iknâ yoluyla güç sahiplerinden İslâm’ın kayıtsız-şartsız kâmilan tatbikini talep ederek ve siyâsî uyanıklık ile insanları harekete geçirmek üzere fikrî çatışma ve siyâsî mücadele yoluyla İslâm’ın tatbiki yönünde genel bir kamuoyu oluşturmayı gerektirir. Ve son olarak, Allah [Subhânehu ve Te’âlâ]’dan bu nasihatimizi katında makbul kılmasını ve hepimizi, Hilâfet’in ikâmesi yoluyla İslâm’ın tatbikine muvaffak kılmasını niyâz ediyoruz.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ “Bize düşen, apaçık bildirimden başkası değildir.” [Yâ-Sin 17]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti

H. 03 Şevvâl 1428
M. 15 Ekim 2007

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org | www.hizb-ut-tahrir.com.pk